

“Ak, krusts, esi sveicināts, cerība vienīgā!”

Septembris, 2023 Nr. 9 (124)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Jo ar savu krustu
Tu esi atpestījis pasauli.”

Svētā Krusta paaugstināšanas Lielvārdes draudze un visi mūsu draugi — esiet mīļi sveicināti Jēzus Kristus vārdā! Rudens pirmajā mēnesī mēs svinam veselus 3 mazākos svētkus Dievmātes godam pēc lielākajiem Aglonas svētkiem 15. augustā, proti: Dievmātes Dzimšanas svētkus 8.09., Jaunavas Marijas Vārda svētkus 12.09. un Sāpju Dievmātes svētkus 15.09. Neaizmirsīsim atnākt apsveikt Dievmāmiņu šajos svētkos viņas godam! Tāpat neaizmirstiet apsveikt Marijas viņu īstajā Vārda dienā, jo 22.07. ir sv. Marijas Magdalēnas svētku diena.

Bet 14.09. ir mūsu draudzes lielākie svētki — dievnama titulsvētki Svētā Krusta paaugstināšanas godam, kas ir 40 stundu atlaidu 1. diena. Man ir liels prieks un gods šogad svinēt šos svētkus kopā ar jums jau 10. reizi kopš manas kalpošanas sākuma Lielvārdes draudzē. Pērn mēs svinīgi atzīmējām mūsu atjaunotā dievnama 30 gadu jubileju ar cienījamā Rīgas arhibīskapa Zbigneva Stankeviča pontifikālo dievkalpojumu 17.09. Šogad šie svētki būs svinēti daudz pieticīgākā, bet, ceru, ne mazāk sirsnīgākā lūgšanu atmosfērā. Tāpēc aicinu aktīvi piedalīties visās trijās 40 stundu dievkalpojumu dienās, pateikdamies Kungam par mūsu atjaunoto dievnamu un kopīgi paveikto šajos 10 gados. Zinu, ka daudzi ir jau “noguruši” no biežajiem svētkiem Baznīcas kalendārā, bet katrā draudzē ir arī savi specifiskie svētki, kuros draudze tiek aicināta ar prieku pateikties Kungam par savu draudzi, ka tai ir savs dievnams un savs draudzes gans, kāds nu tai ir piešķirts. Mēs kopā mācāmies atvērt savas sirdis un uzticēt Dievam mūsu vajadzības katrā sv. Misē, izsakot tās arī personīgi Ticīgo lūgšanas laikā.

20.08. mūsu draudzē bija liels prieks pēc 3,9 gadiem svinēt Laulības sakramentu, ko altāra priekšā noslēdza Diāna un Oļegs Fekļistovi. Pirms laulībām līgava un viņas dēls Aleksejs tika nokristīti un visi trīs pieņēma Pirmo sv. Komūnija Euharistijas laikā. Varētu teikt — “Three in one!” (trīs vienā). Viņi vairākus mēnešus katehēzē tika sagatavoti uz šiem sakramentiem, lai varētu kļūt par Dieva bērniem. Lai viņu piemērs iedrošina arī citus draugus atrast laiku un labo gribu sakārtot savu garīgo dzīvi!

Jūtos ļoti laimīgs, ka paspējām laicīgi iegādāties apkures granulas, lai varētu šoziem bez bažām lūgties siltā baznīcīnā, jo granulu cenas atkal strauji kāp augšā. Paldies, mīļā draudze, par jūsu ziedojumiem apkurei, bet lūdzu papildināt ar jūsu ziedojumiem draudzes kontu ikmēneša rēķinu apmaksai, kādi nav mazi.

Aicinu skolniekus, studentus un skolotājus piedalīties mācību gada sākuma sv. Misē 3.09. un pieiet pie Grēksūdzes, lai ar attīrītām sirdīm varētu uzsākt skolas gaitas. Bet visus draudzes locekļus arī aicinu aktīvi turpināt garīgās dzīves studijas mūsu dievkalpojumu stundās, kur mēs kopā mācāmies pazemīgi un sirsnīgi kalpot Kungam un savām dvēselēm. Lai Jēzus un Dievmāmiņa dāsnī jūs svētī un atalgo ikvienu, kurš upurgatavīgi kalpo mūsu draudzē! Sirsnīgi sveicu visus mūsu draudzes titulsvētkos un novēlu izturību un savstarpējo mīlestību! Pr. A. Solims

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Šajās dienās aizdomājāties par to, kādēļ mums ir tik grūti samierināties ar savu cilvēku zaudējumu. Mēs taču esam ticīgi, kristieši. Esam izglītoti, ikdienā lasām Dieva vārdu, regulāri apmeklējam sv. Misi. Tomēr, neraugoties uz zināšanām, mums ir tik ļoti sāpīgi zaudēt, tik nepanesami grūti samierināties ar tuvu cilvēka slimību vai nāvi. Dievs katram cilvēkam ir dāvājis spēju mīlēt, empātiju, spēju līdzī just arī nepazīstamu cilvēku pārdzīvojumiem un likstām. Bet kādēļ mēs neesam pasargāti no zaudējuma sāpēm, kādēļ kļūstam tik vāji un sabrūkam pārbaudījumu brīžos?

Mēs satiekamies, draudzējamies, iemīlam savus draugus. Daudziem cilvēkiem nemaz nav tik viegli kādu pielaiest sev tuvu klāt, atvērties. Cits ir vairāk ekstraverts, cits vairāk noslēgts. Cits visu mūžu nespēj atrast īstos vārdus, atzīties kādam savās jūtās, un tad pienāk mirklis, un mēs attopamies mirklī, kad sākam savus tuvos zaudēt, vienu pēc otra. Un tad izrādās, ka ir tik daudz nepateiktu vārdu, tik daudz zaudētu apskāvienu...

Arī Jēzus ir raudājis, arī Viņš ir mīlējis savus tuvos, galu galā - Viņš mīlestības dēļ un mūsu visu pestīšanas labā upurēja pats sevi. Viņš mūs ir mīlējis līdz pat nāvei pie krusta.

Spēja mīlēt - skaistākais ko cilvēks spēj just. Jā, nereti mīlestība sāp, tā liek raudāt, ciest, iekšēji sabrukt, dažreiz šķiet, ka, zaudējot mīļos, pat zvaigžņotā debess un saule pārstāj dāvāt gaismu. Taču iet laiks, un ja vien cilvēks paliek uzticīgs savai ticībai un cerībai labajam, tā pati mīlestība pieceļ mūs no putekļiem, liek atkal smaidīt un no jauna ceļ spārnos. Mēs, protams, nevaram izglābt visu pasauli, nevaram pasargāt no sāpēm savus draugus, līdzīgi, kā mūsu draugi ne vienmēr būs klāt mūsu kritienu brīžos. Tomēr mēs nedrīkstam nemīlēt. Jo skaidrs ir viens, bez mīlestības šai pasaulei, cilvēcei nav nākotnes. Sāpes ir neizbēgamas, tās īstenībā ir daļa no mūsu visu ikdienas. Varbūt mēs savu mīlo cilvēku klātbūtni uztveram kā pārāk pašsaprotamu? Dienas pavadām, strīdoties, risinot gaužām nenozīmīgas problēmas, ar domu, ka nekas traks jau nenotiks, rīt salabsim. Katrā ģimenē ir bijušas situācijas, kad dodamies gulēt neizlīguši ar saviem tuvajiem. Aizvainojums, šķiet, tik milzīgs, ka lepnams neļauj palūgt piedošanu vai to pieņemt. Dodoties gulēt, mēs ieplānojam nākamās dienas darbus un nedomājam par to, ka, iespējams, rīt kādam no mums nemaz nepienāks. Tas ir mūsu egoisms! Ja reiz esam ticīgi cilvēki, mums būtu jāsaprot, ka nāves brīdis nav beigas, tas ir sākums mūžībai. Mēs paliekam, mums sāp, cilvēks ir aizgājis, un mūsu laicīgās problēmas viņu vairs neaizsniedz. Kaut mūsu ticība būtu tik stipra, ka spētu mazināt zaudējuma sāpes, bet līdz tam mums vēl tāls ceļš ejams... Tādēļ apskausim savus mīļos jau šodien, iepriecināsim ar maziem nieciņiem, pasniegsim palīdzīgu roku kritienos, būsim blakus vājuma brīžos un atkal svinēsim savu draudzību un mīlestību, kad krīze būs pārvarēta. Mums ir tik maz laika, dzīve ir ārkārtīgi īsa. Ir šausmīgi apzināties, ka uz vēlāku laiku atliktie labie vārdi un glāsti izkūp gaisā tikai tādēļ, ka bijām lepnī, vai vienmēr pietrūcis laika mīļajiem.

“Mīli savu tuvāko kā sevi pašu!” Lai katra mūsu dzīves

diena ir mīlestības un apskāvienu piepildīta.

Rita+Jānis Ķepuri

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Aglona, Aglona – Latgales sirds!

Augusta mēnesis ir aizgājis ar domām par Aglonas Dievmātes Debesīs uzņemšanas svētkiem 15.08. - gan tos gaidot, gan arī pavadot. Bija arī piemiņas dienas dažiem svētajiem un Latvijas apustuļa sv. Meinarda svētku diena 14. augustā.

Šis mēnesis ir arī Kapusvētku laiks. Liela pateicība Dievam par mūsu uzklaustītajām lūgšanām, ka deva mums labu laiku, lai mēs skaisti pieminētu savus aizgājējus Lielvārdes Kapusvētkos 6.08., kā arī svinētu svētkus Aglonā mūsu Dievmāmiņai par godu.

Pašīrstīju vecās klades un atcerējos tos laikus, kad arī mēs kādreiz braucām ar autobusu no Lielvārdes uz šiem svētkiem. Diemžēl tagad pat Ogres pilsētā nevar sameklēt braucējus, lai piepildītu autobusu. Laiki mainās, arī transporta veids mainās. Tagad daudzi brauc ar privātajām automašīnām. Arī es esmu no sirds pateicīga Sarmītei Zoltneri, kura mūs aizveda uz Aglonu ar savu mašīnu. Lai Jaunava Marija par Tavu labo sirdi izlūdz no sava Dēla daudz žēlastības Tev pašai un arī Taviem tuviniekiem!

Kā katru gadu, tā arī šogad sirsnīgi pateicamies mūsu prāvestam Andrim par lielo izturību, vadot 15.08. nakts adorāciju Aglonas bazilikā, jo, kad citi aiziet atpūsties, viņš visu nakti baznīcā spēlēja ērģeles, dziedāja un lūdžās. Šogad baznīca bija atvērta, tāpēc mēs, tie izturīgākie, bijām vairāk nekā četrdesmit. Bija atbraukuši arī tādi priesteri, kurus redzēju pirmo reizi viņu citādā apģērba pēc. Bija iespēja pieiet un iepazīties. Tas bija dominikāņu tēvs no Liepājas klostera.

Aglona piepilda sirdis daudziem svētceļniekiem. Cik skaisti ir vakarā, kad sākas Krustaceļš, un viss laukums mirgo sveču liesmiņās. Visvairāk sirsnīgu nomierina tas, ka varu sēdēt baznīcā Dievmātes gleznas priekšā un visu nakti sarunāties ar viņu.

“Tu vadi ik soli, ko šajā dzīvē speru. Un, kad satumsīs vakars un man pavērsies jauni apvāršņi, tad lai tava mātišķā klātbūtne apgaismo manu ceļu!”

Klāt ir septembris, skolas gaida savus bērnus, kuri kā putnēni ar savām priecīgajām čalām piepildīs klases. Lūgšim Dievmātes palīdzību arī skolēniem augt gudriem, godīgiem un ticīgiem.

Antoņina Ratnieks

Visvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svinības

Došanos uz Aglonu plānoju laicīgi jau šī gada sākumā, prasot darba devējam divas brīvas dienas. Priecājos par kaimiņiem lietuviešiem, kuriem 15. augusts ir brīva diena. Apsveicu sevi, ka Latvijā šī diena ir valsts nozīmes pasākums. Lietuviešus varēja sastapt arī Aglonas bazilikas laukumā starp citiem dažādu tautu svētceļniekiem. Ceļošana no Lielvārdes uz Aglonu pagāja ļoti ātri, jo braucienā man pievienojās no draudzes daži esošie un bijušie dalībnieki. Ceļš sanāca īpašs, jo braucām pa gleznainu, līkumotu Latgales ceļu gar Višķu Svētā Jāņa Kristītāja Romas katoļu baznīcu. Tad pie Višķezera bija neliela atpūta, un pēc brīža mūs sveicināja bazilikas baltie torņi.

Ierados Aglonā, lai lūgtos par savu ģimeni un draudzi, par mieru Ukrainā un visā pasaulē. Svētkus sāku atzīmēt ar vakara misi. Pievienojos lūgšanām, kur tostarp pieminēja lūgšanas par savstarpējo sapratni, cieņu citam pret citu. Sapratne un cieņa ir kā pamats zem kājām saskarsmē ar līdzcilvēkiem. Sev atgādināju, ka jāsāk jau ar sevi, ar savu

piemēru, tad jau apkārtējie atsauksies. Un pasaule kļūs laimīgāka līdz ar mani.

Vakarā, saulei norietot, pievienojos svētceļniekiem gājienā. Pienāca laiks dzīvajam Tautas krustaceļam. Kā ūdens straume, ar svecēm izgaismota, tā vijās cauri sakrālajam laukumam, vienojot gandrīz piecpadsmit tūkstošus ticīgo. Noslēdzot gājienu, vēl atskatījos un redzēju, kā visa bazilikas laukuma garumā joprojām stiepjas sveču gaismas ceļš.

Nākamā diena atmiņā palika ar rožukroņa skaitīšanu kopā ar svētceļniekiem pie Dievmātes. Lai Dievmāte arī manas lūgšanas aiznes Dieva troņa priekšā un palīdz man! Lūdžos, lai Jaunava Marija ir Dieva nesēja manī.

Abas dienas Aglonā pagāja tik piepildītas, tai pašā laikā pacilājošas. Mani Dievmāmiņa sagaidīja, samīloja, stiprināja un deva svētību. Pēc svētku galvenās Mises vēl paspēju ieiet bazilikā, kad vēl apvienotais koris mani apbūra ar savu dzīvo skanējumu. Lūdzu Dievmātei žēlastības dāvanas. Pateicos Dievmāmiņai par silto uzņemšanu, skaisto laiku, svētku pacilātību, par būšanu mierā un iespēju sajūst viņas Dēla svētību un mīlestību. Svētku laikā sakrātā garīgā prieka un enerģijas man pietiks visam gadam. Tad sevi mudināju celties, jo bija laiks doties mājās. Jāsteidzas nest šo prieka vēsti un ticību uz mājām un jums.

Sarmīte Anna Zoltnerē

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Ančevsku dzimtas saiets

Māte Terēze rakstīja: “Šodien mums nav laika pat paskatīties vienam uz otru, nav laika runāties, priecāties vienam par otru... Tā mēs aizvien mazāk un mazāk satiekamies viens ar otru.”

Ančevsku dzimtā parasti mēģina atrast laiku, veltīt uzmanību, izteikt savu mīlestību brāļiem un māsām. No Ančevsku dzimtas nāk Huberts Vēvers, tāpēc mūsu ģimenei tika uzticēts organizēt šo pasākumu. Ančevsku dzimtas koks ir samērā kupls. Antona Ančevska (1880.-1949.) un Apolonijas Ančevskas (dz. Krukovskas) (22.02.1903.–18.03.1991.) katoļu ģimenē tika izaudzināti 2 dēli un 3 meitas. Bērni tika izskoloti, ieaudzinātas garīgās vērtības un, ievērojot tās, visas piecas ģimenes turpināja savus bērnus audzināt poļu tradīciju un ticības gaisotnē. Kopā viņiem bija 13 mazbērni, 26 mazmazbērni, bet nu jau ir arī 31 mazmazmazbērns un 1 mazmazmazmazbērns. Sanākot kopā visām esošajām četrām paaudzēm, vienmēr ir jautri, interesanti, tiek saturīgi pavadīts laiks. Ikdienā vienmēr jūtams atbalsts radnieku vidū.

Pateicība Dievam par vecāku ilgajiem un satīcīgajiem, mīlestības apgarotajiem gadiem (3 ģimenes no 5 nosvinēja arī savas Zelta kāzas). Ir pienācis laiks arī mūsu paaudzei - šogad jau nosvinētas pirmās Zelta kāzas.

Gatavojoties šim pasākumam, mēs īpaši jutām un novērtējām bērnu un mazbērnu atbalstu. Nav skaistāku mirkļu dzīvē par ģimenes kopdarbu, vērot viņu mīlestību un rūpes par mums un saviem bērniem. Pateicības vārdus par to teicām Jaunavai Marijai kā mājās, tā Aglonā 15. augustā. Par saviem mīļajiem turpināsim lūgties ikdienā, īpaši Jaunavas Marijas dzimšanas dienā 8. septembrī un 15. septembrī Sāpju Mātes piemiņas dienā.

Dieva žēlastību lūdzam arī skaistajos svētkos – Zinību dienā par mazbērniem un pedagogiem. Septembra mēnesis ienāk katrā ģimenē, tāpēc mums visiem šajā mēnesī īpaši jālūdz caur Jaunavu Mariju Dieva svētību un žēlastību savām ģimenēm, tuviniekiem, draudzei, skolām un bērnudārzēm, lai būtu jūtamas tikumības, tolerances, mīlestības un ticības vērtības.

Novēlam, lai šajā mācību gadā skolā ikvienu sagaida ar smaidu, bet skolēni nāk mājās no skolas ar smaidu.

Vēveru ģimene

Janīnai dzimšanas dienā

Aust saule. Tās stari izgaismo nelielu māju Latgalē, Aišpuros, ko par savu sauc Monika, Jānis un viņu divi bērni. Jaunākā, Janīna, vēl ir pavisam mazulīte, kamēr vecākā Viļa jau pusaudzes gados. Viņa ir piedzimis Pēterburgā, kur ģimene dzīvoja līdz jukām 1917. gadā.

Tur dzīve bija laba; Jānis strādāja monētu kaltuvē, bija uzkalpojies līdz priekšstrādnieka amatam, Monika bija prasmīga šuvēja ar labu gaumi, viņai netrūka tērpu pasūtītāju. Pēterburgas dzīvoklis bija plašs, tiem laikiem pietiekami labi iekārtots - netrūka ne gāzes apgaismojuma, ne siltuma, ne pārtikas. Arī radi bija turpat. Svešumā latgaļi turējās kopā. Brālēnam piederēja vairākstāvu īres nami Pēterburgas centrā, ko viņš bija ieguvis, pateicoties savam uzņēmēja talantam. Dzīve bija skaista, ja cilvēks bija čakls un ar galvu pareizā vietā, protams, visa pamatā bija darbs. Atceros mammas stāstu par to, kā viņas brālēni Doņa un Juzja 10 gadu vecumā bija aizbraukuši ciemos pie Pēterburgas bagātajiem radiem, kur tante, lai palutinātu savus radņus, cēla galdā pankūkas ar kaviāru, lašus, ceptu gaļu, banānus un ananasus, bet puikas vienā balsī blāvuši: "Dūd kū lobōku!", un sāka ēst tikai tad, kad galdā parādījās miltaini vārīti kartupeļi ar sviestu. Dzimtā šis teiciens pārdzīvojis gan Donātu, gan Jāzepu, un vēl arvien miltaini, smaržīgi vārīti kartupeļi tiek jokojot pasniegti kā tas labākais ēdiens.

Tad sākās jukas, ko mēs saucam par 1917. gada revolūciju. Jānis un Monika ar mazo meiteni bēga no mežonīgo vandāļu bariem, kuriem bija sveša jebkāda ideoloģija un morāle, bet vienīgais dzinulis bija atņemt, laupīt, nogalināt, izpostīt, pieķēzīt, apgānīt. Kaut kas pazīstams, vai ne?

Bagātie radi pazuda vēstures tumsā, bet Jānis un Monika Skadiņi ar meitu atgriezās dzimtajā zemē, kur:

“Uz Latgales mīļīgiem kalniem	Tur zilā cerību puķe
Trīs Kristus puķes zied,	Un sarkans ciešanu zieds,
Tur, ceļiniek, no manis	Un pazemība baltā
Labvakaru aiznesiet.	Pie zemes galvu liec.”

(K. Skalbe)

Sarkans ciešanu zieds... Ar to dzimtene sagaidīja bēgļus no Pēterburgas, kuri no savas laicīgās pārtības bija spējuši atvest tikai pašu nepieciešamo, to skaitā tiem laikiem lepno "Singer" šujmašīnu, kas vēlāk izrādījās par ģimenes dzīvības glābēju.

Kā sagaidīja viņus tuvinieki? Vai ar līdzjūtības apliecinājumiem, sapratni? Nē, ar naidu, neuzticību, skaudīgu atriebību, nenovīdību, jo nu viņiem būs mazāk zemes, būs jādalās kā brālim ar brāli.

No Pēterburgā iekrātās naudas tika uzcelta dzīvojamā māja un saimniecības ēkas, no kā nav vairs nekas palicis pāri, tikai likais āra bērzs, kas savos nokareno zaru galos šūpo gan zilītes, gan reizēm aizgājēju dvēselītes, ja tām kādreiz lemts apciemot savas mājas.

Janīna piedzima 30. augustā 1928. gadā tur, mājā pie likā bērza, kur saule caur šauro lodziņu ielūkojās tieši viņas debeszilajās acīs, kur mīļīgi pakalni mijās ar leknām pļavām un maziem ezeriņiem. Vēlāk viņa ar sajūsmu atcerējās, kas tā bija par vizināšanos ar ragaviņām no kalniņa! Kas par skaistām ziemām bija toreiz! Cik brīnišķīgs skats pavērās no Sauleskalna - dzidri zilās ezeru acis, meži, lauki un pakalni! Pat septiņus ezerus varēja saskatīt, stāvot kalna virsotnē, bet skaistākais no tiem bija Sīvers ar saviem noslēpumainajiem līčīšiem, mežiem apaugušajām saliņām un Dubnas upes izteku. Vai, vērojot gleznaino ainavu, Janīna nojauta, ka līdz ar upes

guldzošajiem ūdeņiem kā balta miglas stīga arī viņas liktenis aizvīries līdz skaistajai Vecvārkavai ar tās gleznainajiem Dubnas līčiem un jauko ieleju?

Bērība – visskaistākā zeme pasaulē, no kuras mēs visi tiekam izraidīti, izsūtīti uz skarbo, naidīgo pieaugušo pasauli. Ar mazo Ninu tas notika ļoti ātri, viņai tad bija tikai trīspadsmit gadi.

Kurā brīdī Dievs uzlūkoja šo zilacaino meitēnu, deva spēku izturēt to, kas nav izturams bez Viņa palīdzības, kurā brīdī Dievs deva viņai visspēcīgāko sargeņģeli? Varbūt šī žēlastība ir dāvāta mums visiem līdz brīdim, kad noliedzam to?

Liktenis bija nežēlīgs; ģimene strādāja pāri saviem spēkiem, bet liesā, smilšainā zeme nevarēja sagādāt iztikšanu. Vecākā māsa izgāja pie vīra un aizgāja dzīvot tepat netālu uz Auleju. Jānis pieteicās plostniekos, Monika šuva tērpus apkārtējām zemnieku sievām - no veca jaunu par kapeikām, kur agrāk viņa lepna kundzes smalkās drānās saģērba. Likās – izkulsies, iztiks. Latgalis ir sīkst. Vecākā meita pie vīra, viena mute mazāk, bet liktenis neskopojās ar pārbaudījumiem; Jānis, plostus pa Daugavu dzenot, nelaimīgi iekrita ledainajā ūdenī un atgriezās pie ģimenes smagi slim. Viņš neizdzīvoja. Palika Monika un mazā Nina, bet blakus bija mūžsenās cilvēku kaislības; brālis pret brāli pāris hektāru dēļ. Neviena, kas palīdz. Monika salūza, aizgāja debesīs pie sava Jāņa. Arī māsa svešu varu izraisītā kara laikā aizgāja pie saviem vecākiem uz mūžīgajām mājām.

Janīna palika ar savu sargeņģeli, dzīvojot pie radiem, kalpoja par vēdera tiesu, par smagu darbu saņemdama tikai rājienu, nievas un ņirgāšanos. "Pie galda, liekēdi!" - viņi teica pusaudzei, kura bija strādājusi bez atpūtas augu dienu.

Bet Nina mācījās, centās, bija teicamniece gan skolā, gan vēlāk skolotāju institūtā Daugavpilī. Viņu mācībās atbalstīja brālēns Jānis, kura sirds nebija tik cieta kā citiem.

Uzticēdamies saviem spēkiem, viņa gāja nolikto mūža ceļu, ticēdama Dievam, ticēdama sev, arvien gatava palīdzēt kādam grūtdienim, jo zināja pati no savas pieredzes, ka cilvēkam, vienaiļga lielam vai mazam, vajag kādu, kam uzticēties, uz ko paļauties. Tas nekas, ka tagad gadu nasta saliekusi plecus un laupījusi kādreizējo žirgtumu, ļoti daudzi vēl arvien viņu sauc "Mana skolotāja", daudzu sirdīs viņa paliks tā skolotāja, kuru atceras ar mīļumu un aizkustinājuma asarām acīs.

Atceros, kā mēs abas labojām skolēnu burtnīcas. Lampas gaismā bija tik jauki sēdēt mammai klēpī un skatīties, kā viņa ar sarkanu tinti zīmē skolēnu burtnīcu baltajās maliņās tādus skaistus ķeksīšus un strīpiņas. Ja kādā burtnīcā sarkano rakstu bija mazāk, es kategoriski pieprasīju, lai liek tos sarkanos ķeksīšus, bakstīju ar pirkstiņu un teicu: "Te, te!" Viņa mani neklausīja, tik pasmējās. Bet uz galda kūpēja petrolejas lampa, kas istabas kaktos lika kustēties tumšām ēnām, pa grīdas dēļu šķirbām vilka aukstums, jo māja, kur dzīvoja jauno skolotāju ģimene, bija ar traktoru atvilka un pamesta bez pamatiem. Nebija arī malkas, ar ko kurināt. Vēlāk es dusmojos uz mammas skolēniem; viņi atņēma to laiku, ko es gribēju tikai sev, jo negribēju ne ar vienu dalīt savu mammu.

Tagad mums abām ir viss pasaules laiks, kas nav ne ar ko jādala, katru vakaru mamma mani cītīgi sabučo un pateicas, bet man vislielākā dāvāna ir tā, ka viņa vēl arvien ir ar mani.

Mēs neskaitām gadus, to skaitam nav nozīmes mūsu dzīvē. Vislielākā vērtība ir mūsu kopējam laikam.

Rita Bobkova

P.S. Sirsnīgi sveicam Janīnu Vilmani 95 gadu jubilejā un vēlām veselību un izturību ikdienā! Draudze un pr. A.S.

**Dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
septembrī**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana
un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

1.09. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **19:00**.

3. septembrī: pl. **11:00** – sv. Mise ar svētību
skolniekiem, studentiem un skolotājiem jaunā
mācību gada iesākumā un Jēzus Sirds
dievkalpojums mēneša 1. svētdienā.

7.09. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. **18:00** — Svētā Stunda.

pl. **19:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem.

**8. septembrī - Dievmātes Dzimšanas
svētkos:**

pl. **19:00** – svētku sv. Mise.

**12. septembrī - Vissvētās Jaunavas
Marijas Vārda dienā:**
pl. **19:00** – sv. Mise.

**40 stundu dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes baznīcā**

**1. diena - 14. septembrī - Svētā Krusta
Paaugstināšanas svētki – dievnama titulsvētki:**
pl. **17:00** – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un
adorācija līdz Misei.

pl. **19:00** – svētku sv. Mise ar Vesperēm, kuru
celebrēs Ogres dekanāta dekāns pr. **Andrejs
Kazakevičs**.

2. diena - 16. septembrī - pl. **11:00** – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz Misei.
pl. **12:00** – sv. Mise.

3. diena - 17. septembrī - pl. **10:00** – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz Misei.
pl. **11:00** – sv. Mise, euharistiskā procesija un
Pateicības himna “*Te Deum laudamus*” (Tevī,
Dievs, mēs slavējam).

**29. septembrī - Svēto Erceņģeļu Mihaēla,
Gabriēla un Rafaēla svētki:**
pl. **19:00** – svētku sv. Mise.

Apsveicam

Dzimšanas dienā:

Janīnu Vilmani 95 g. jubilejā
(30.08.), Līviju Vovčenko
(3.09.), Mariju Laurinoviču
(8.09.), Ingrīdu Jevsejevu
(11.09.), Antiju Vēveri (17.09.),
Antoņinu Vērđiņu (18.09.),
Baibu Mazkalniņu (24.09.) u.c.

*Visām Marijām, visiem Miķeļiem, Gabriēliem un
Rafaēliem mīļi sveicieni Vārda dienā!*

**Sveicam skolotājus, studentus,
skolēnus un vecākus, uzsākot jauno
mācību gadu! Aicinām to uzsākt ar
labu grēksūdzi un Dieva svētības
izlūgšanos svētās Mises laikā 3.09. pl.
11:00 Lielvārdes baznīcā.**

Sirsnīga pateicība :

Aleksandram Kozlovskim par piešķirto
kravas mašīnu un šoferim Igoram
Jarušņikovam par atvestajām apkures
granulām.

Čubatjuku, Vēveru ģimenēm un Jānim
Urtānam par granulu sanešanu draudzes mājā
un dievnama pagrabā.

Visiem draudzes locekļiem un Kapsuvētku
dalībniekiem par ziedojumiem apkures
granulu iegādei.

Prāvests Andris Solims

Aicinu pieteikties uz
katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz
Kristībām, Pirmo sv. Komūniju,
Iestiprināšanu, Laulībām.

Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem!
Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Brāli un māsas Kristū!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
**Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070; Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica